

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 25. september 2014 i sag nr. BS [REDACTED]

[REDACTED] A/S

mod

Advokatfirmaet [REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er anlagt den 7. december 2012.

Sagsøgeren, [REDACTED] A/S, har påstået sagsøgte, advokatfirmaet [REDACTED], advokat [REDACTED] dømt til at betale sagsøgeren 2.038.357,80 kr. med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg.

Sagsøgte har her overfor påstået frifindelse. Subsidiært, at den påståede erstatning fastsættes til et mindre beløb end påstået.

Sagsøgte har endvidere nedlagt selvstændig påstand om, at sagsøgeren, [REDACTED] A/S, tilpligtes at betale advokat [REDACTED] 287.500 kr. med tillæg af procesrenter fra den 16. december 2011 til betaling sker.

Sagsøgeren har heroverfor nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte er erstatningsansvarlig overfor sagsøgeren for rådgivning ydet sagsøgeren i 2007 og 2008 i forbindelse med salg af virksomhed og bistand i forbindelse med den sag, der efterfølgende blev anlagt af køberen af virksomheden mod sagsøgeren og Mona [REDACTED] om overtrædelse af den konkurrenceklausul, der blev aftalt i forbindelse med overdragelsen, hvor sagsøgeren og Mona [REDACTED] ved dom af den 17. oktober 2011 blev dømt for overtrædelser af konkurrenceklausulen og dømt til at betale konventionalbod. Denne sag blev anket og parterne indgik under anken forlig, hvorefter køberen af sagsøgeren og Mona [REDACTED] blev godtgjort med et samlet beløb på 2.038.357,80 kr., svarende til det påstævnte beløb.

Sagsøgtes selvstændige påstand er krav på betaling af honorar for sagens be-

handling svarende til 230.000 kr. med tillæg af moms

Oplysningerne i sagen

Denne dom er til dels affattet efter retsplejelovens § 218a, stk. 2, idet ikke alle sagens bilag er gengivet.

Selskabet [REDACTED] Aps blev stiftet i 1990. Vedtægterne for selskabet blev udarbejdet af advokat [REDACTED]. Ved overdragelsesaftale af den 17. august 1991 blev alle anparter overdraget til Mona [REDACTED] der i forvejen var anpartshaver. Overdragelsesaftalen var udarbejdet af advokat [REDACTED]. [REDACTED] M [REDACTED] ApS blev i 1996 omdannet til et aktieselskab. Arbejdet hermed blev forestået af advokat [REDACTED]. I 2002 repræsenterede advokat [REDACTED] selskabet i forbindelse med en sag mod [REDACTED] S.r.l, hvor advokat [REDACTED] den 13. maj 2002 skrev et brev stilet til Karl [REDACTED] der er Mona [REDACTED] ægtefælle, på adressen '[REDACTED]', der var virksomhedsadressen.

[REDACTED] A/S produktudviklede, fabrikerede og solgte overtøj til børn. I 2007 ønskede man at sælge aktiviteterne i [REDACTED] A/S, som nu er det sagsøgende selskab [REDACTED] A/S, og som Mona [REDACTED] var direktør og ejer af. Selskabets revisor Hardy Bang udarbejdede den 16. august 2007 et salgsoplæg, hvor han beskrev virksomheden. Heraf fremgik blandt andet, at Karl [REDACTED] var model udvikler og indkøber, og at han fratrådte ved salg. Det fremgik videre, at goodwill omfattede kundekartotek, leverandørkartotek, grundmodeller, navnet, telefon, telefax, EDB programmer, internet og konkurrenceklausul. Varelageret skulle ifølge oplægget optælles pr. overtagelsesdagen og overtages til aftalt pris eller sælger beholde det.

Der blev af køberens advokat udarbejdet et udkast til overdragelsesaftale, som med håndskrevne notater blev sendt pr. telefax til advokat [REDACTED] den 17. oktober 2007. Af udkastet fremgik følgende punkter:

"15.1. Sælger og aktionærerne i sælger, Mona og Karl [REDACTED] er fra 1. januar 2008 og indtil 3 år efter det tidspunkt, hvor Mona og Karl [REDACTED] ansættelsesforhold med virksomheden ophører, uberegtiget til som selvstændig eller ansat eller på anden måde at være beskæftiget eller i øvrigt direkte eller indirekte økonomisk interesseret i nogen virksomhed, som helt eller delvis driver virksomhed af samme art som den overtagne virksomhed.

15.2. Ved konkurrerende virksomhed forstås fremstilling og/eller salg af børne- og babytøj samt med de nævnte formål beslægtet virksomhed samt enhver form for virksomhed, som helt eller delvist konkurrerer med den overtagne virksomhed.

15.3. Konkurrenceklausulen omfatter ikke sælgers salg af de eventuel-

le færdigvarer og metervarer, som køber efter nærmere aftale ikke overtager. De pågældende færdigvarer må dog ikke sælges til den overtagne virksomheds kunder. Endvidere må metervarerne alene sælges som metervarer.

....."

Konkurrenceklausulen var uddybet i punkt 15.4, og ifølge punkt 15.5 skulle der betales en konventionalbod på 250.000 kr. for hver overtrædelse.

Ud for punkt 15.1 var der med håndskrift anført "KARL ER IKKE AKTIONÆR OG IKKE ANSAT". 2. sætning i punkt 15.3 var streget, og der var ud for punktet med håndskrift skrevet: "FORSLAG: KØBER OVERTAGER ALLE FÆRDIGVARER". Der var med håndskrift ud for punkt 15.4 og 15.5 med håndskrift skrevet " - KARL".

Der blev udfærdiget et nyt udkast og den endelige overdragelsesaftale blev underskrevet den 30. oktober 2007 med overtagelsesdag den 1. januar 2008. I denne aftale var Karl [REDACTED] ikke nævnt i konkurrenceklausulen, der nu stod i punkt 16. Det var i aftalens punkt 16.3 bestemt, at konkurrenceklausulen ikke omfattede sælgers salg af eventuelle færdigvarer og metervarer, som køber efter nærmere aftale ikke skulle overtage. De pågældende færdigvarer måtte dog ikke sælges til den overtagne virksomheds kunder. Det fremgik videre af aftalens punkt 6 om varelager, at færdigvarer, der var ældre end færdigvarer fra forår, sommer og efterår 2006, ikke skulle overtages af køber, ligesom gamle metervarer heller ikke blev overtaget. Det var endvidere i punkt 6.8 bestemt, at såfremt sælger og køber ikke kunne blive enige om pris for en del af varelageret, skulle køber efter nærmere aftale ikke overtage denne del af varelageret. Køberen skulle ikke overtage ejendommen, hvorfra virksomheden var blevet drevet, men fik et tidsbegrænset lejemål på 8 måneder fra overtagelsesdagen. Som en del af købesummen udstedte køberen et gældsbehold på 500.000 kr.

I forbindelse med overtagelsesdagen opstod der uenighed om, hvilke varer, der var kurante, og der var en stor del af varelageret, som køberen ikke ønskede at overtage. På den baggrund skrev Mona [REDACTED] den 9. januar 2008 på vegne af [REDACTED] A/S til køberen og bad om et appendiks til købsaftalen, hvorefter [REDACTED] A/S havde ret til uden forbehold at sælge de færdigvarer og metervarer, der ikke blev overtaget. Køberens revisor svarede ved mail af samme dato, at dette ikke kunne accepteres, men at man fra købers side var indstillet på at hjælpe med at få færdigvarerne afsat og kom med forslag hertil. Der blev af købers advokat udarbejdet en allonge, som i punkt 3.2 indeholdt en bestemmelse om, at sælger og Mona [REDACTED] var ansvarlig for, at der ikke skete salg af de ikke-overdragne færdigvarer til den overtagne virksomheds kunder. Allongen blev sendt af Mona [REDACTED] til revisor Hardy Bang med følgende håndskrevne notat af 18. januar 2008:

"Hej Hardy!

Der siges at du har fået disse papirer!

Punkt 3.2 kan ikke accepteres - det må fjernes inden underskrivelse.

Ringer du?."

Der blev herefter den 21. januar 2008 sendt to mails fra køberens revisor, Kenn Jensen, til revisor Hardy Bang henholdsvis med opgørelse over solgte færdigvarer i 2008 og vedrørende ovennævnte allonge. Af et håndskrevet notat af 21. januar 2008 kl. 15.35 fremgår, at der var kontakt mellem køberen og [REDACTED] A/S.

Ved skrivelse af den 23. januar 2008, modtaget hos advokat [REDACTED] den 25. januar 2008, fremsendte køberens advokat, Albert Kusk, kopi af sit brev af 23. januar 2008 til revisor Hardy Bang, hvor advokat Albert Kusk redegjorde for, at der allerede var indgået en endelig og bindende aftale den 30. oktober 2007 og at uenighed om fortolkning af konkurrenceklausulen ikke berettigede sælgeren til at undlade at medvirke til at opfylde aftalen. Advokat Albert Kusk har i brevet af 23. januar 2008 til revisor Hardy Bang desuden anført følgende:

"Desuden går jeg ud fra, at stridens kerne er en hypotetisk konfliktsituation, da jeg ikke kan forestille mig, at Deres kunde vil sælge de ikke overdragede varer direkte eller indirekte til den overdragende virksomheds kunder.

Jeg afventer derfor, at advokat [REDACTED] hurtigst muligt tager kontakt til mig, således at vi kan få handlen færdiggjort.

....."

Revisor Hardy Bang svarede advokat Albert Kusk ved brev af 29. januar 2008, hvor han anførte, at sælgeren og han fastholdt protesten mod teksten i punkt 3.2 i allongen, og han bad afslutningsvis advokat Albert Kusk bekræfte, at "det kun (var) konkurrenceklausulen i købsaftalen af 30.10.2007 der (var) gældende".

Ved brev af 5. februar 2008 oplyste advokat [REDACTED] til advokat Albert Kusk, at han var blevet kontaktet af sine klienter om ændring af "den allonge der (var) udarbejdet til overdragelsesaftalen af 30. oktober 2007". Advokat [REDACTED] anførte, at hans klienter var af den opfattelse, at de ikke kunne acceptere punkt 3.2 i allongen, og advokat [REDACTED] bad advokat Albert Kusk udarbejde en ny allonge, som han herefter ville drage omsorg for blev underskrevet.

Ved telefax af den 11. februar 2008 skrev Mona [REDACTED] på vegne af [REDACTED] A/S følgende til advokat [REDACTED]

"Vedr. Allonge til købsaftale

Har du nyt i sagen? Vi har den 04.02.2008 modtaget vedlagte fax (3

sider) fra Hardy Bang, som han har modtaget den 21.01.2008. Mener du den er ok og kan underskrives?

Spørgsmål vedr. konkurrenceklausul:

1. Kan Karl købe varelageret af [REDACTED] og sælge til tidligere kunder?
 2. Kan Karl stifte et selskab og starte produktion/salg af børneover tøj?
 3. Kan Hanne, Rikke og Pia stifte et selskab - købe varelageret og sælge til tidligere kunder?
 4. Kan agent [REDACTED] Jensen købe varelageret og sælge til tidligere kunder?
 5. Kan [REDACTED] afholde lagersalg fra egne lokaler i Bø [REDACTED] - vi har råderet over lokalerne.
-"

Advokat [REDACTED] besvarede ved brev af 12. februar 2008 spørgsmålene således:

"Som I vil erindre er der i overdragelsesaftalen under punkt 16 en konkurrenceklausul der alene vedrører sælger og aktionær i selskabet Mona [REDACTED]

For at kunne besvare de rejste 5 spørgsmål skal denne konkurrenceklausul have i mente.

Jeg er af den opfattelse, at hvis Karl køber varelageret direkte af [REDACTED] A/S og sælger til tidligere kunder, vil der blive indledt en retssag om omgåelse af konkurrenceklausulen.

For så vidt angår spørgsmål 2 er der ingen tvivl om at Karl kan stifte et selskab og starte en produktion og salg af børnetøj, og herunder vil det nye selskab kunne købe overskydende varer fra andre selskaber og sælge disse til sine kunder.

Spørgsmål 1 kan således reelt besvaret under spørgsmål 2. Et af Karl ejet selskab vil selvfølgelig kunne købe [REDACTED]'s varelager og sælge disse, uden at konkurrenceklausulen i den oprindelige aftale er krænk.

For så vidt angår spørgsmål 3, kan pigerne stifte et selskab, købe varelager og sælge, uden der her vil kunne rejses noget krav som følge af konkurrenceklausulen.

Det samme gælder for så vidt angår spørgsmål 4.

Spørgsmål 5 mener jeg kan besvares med et ja.

....."

Der blev den 13. februar 2008 udarbejdet en endelig allonge til overdragel-

sesaftalen med bestemmelser om varelageret. Det blev videre aftalt, at sælger vederlagsfrit kunne disponere helt eller delvist over det bagerste lagerlokale i lejemålet. Sælger og aktionæren i sælger Mona [REDACTED] blev desuden gjort opmærksom på, at konkurrenceklausulen i punkt 16 i købsaftalen af 30. oktober 2007 fortsat var gældende i sin helhed. Køberen udstedte yderligere et gældsbrief på 538.357,80 kr.

Der blev uenighed om, hvorvidt lejemålet [REDACTED] i B [REDACTED] var misligholdt af køberen. Der var i den anledning i tidsrummet fra den 17. juni 2008 til den 25. juni 2008 korrespondance mellem køberens advokat og advokat [REDACTED] om brugen af lokalerne, om gamle data, som køberen mente, at [REDACTED] A/S var ved at få overført og om 8 back-up bånd, der tilhørte køberen, og som køberen mente var forsvundet.

Desuden anførte køberens advokat i et brev af 19. juni 2008 til advokat [REDACTED] at der for køberen var bestyrket mistanke om, at [REDACTED] A/S havde opstartet konkurrerende virksomhed i strid med konkurrenceklausulen i overdragelsesaftalen.

Den 25. juni 2008 indgav advokat [REDACTED] på vegne af [REDACTED] A/S rekvirition til fogedretten med anmodning om, at køberen blev udsat af lejemålet.

Ved brev af den 28. september 2008 skrev køberens advokat til advokat [REDACTED] og påpegede, at køberen var af den opfattelse, at konkurrenceklausulen var blevet overtrådt ved et salg af et større parti gamle færdigvarer til dumpingpriser til Baby Sam butikkerne, og det blev tilkendegivet, at konventionalboden på 250.000 kr. ville blive modregnet i køberens gæld til [REDACTED] A/S på 538.357,80 kr.

Fogedretten afviste ved kendelse afsagt den 14. oktober 2008 sagen om lejemålet, da køberen på dette tidspunkt var fraflyttet, og da fogedretten ikke kunne tage stilling til selve flytteopgørelsen. [REDACTED] A/S blev pålagt at betale sagsomkostninger på 10.000 kr. til køberen.

Der var yderligere korrespondance mellem parterne i tiden efter den 14. oktober 2008.

Advokat [REDACTED] indleverede endvidere på vegne af [REDACTED] A/S anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse af gælden ifølge de to gældsbriefe, køberen havde udstedt i forbindelse med overdragelsen af aktiviteterne i [REDACTED] A/S, på grund af misligholdelse af afdragsbetalingerne. Ifølge udskrift af fogedbogen af den 26. januar 2010 pålagde fogedretten [REDACTED] A/S at betale sagsomkostninger til køberen med 20.000 kr. Af fogedbogen fremgår følgende begrundelse:

"Der er herved taget hensyn til sagsgenstandens størrelse og rekviren-

tens manglende stillingtagen til sagens forløb, som har betydet, at der er afholdt flere retsmøder i sagen, før denne er tilbagekaldt.

....."

Den 28. juni 2010 anlagde køberen sag mod [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] med påstand om betaling af 9.369.148,51 kr., subsidiært et mindre beløb, med nærmere angivne renter. Påstanden baserede sig i det væsentligste på følgende påståede overtrædelser af konkurrenceklausulen: 37 overtrædelser af kundeklausulen i relation til BabySam 9.250.000 kr., 1 overtrædelse af kundeklausulen i relation til Barnamote A/S 250.000 kr., 1 overtrædelse af kundeklausulen i form af salg af gamle færdigvarer til detailforretningskunder i øvrigt 250.000 kr., 1 overtrædelse af kundeklausulen i form af salg af gamle færdigvarer til private kunder ifølge kundekartotek 250.000 kr. og 1 overtrædelse af konkurrenceklausulen i form af produktion og salg af det konkurrerende produkt "The Tw[REDACTED]", blandt andet fremstillet af gamle metervarer 250.000 kr. Herudover var der krav om compensation for returvarer fra BabySam, jf. overdragelsesaftalens punkt 7.5. 96.290 kr. og tilbagebetalingskrav husleje 96.349,31 kr. Der var mellem parterne enighed om, at det beløb, køberen i henhold til de 2 gældsbreve manglede at afregne af købesummen for virksomheden, var i alt 1.038.357,80 kr., som køberen fradrog i de påståede overtrædelser, og som [REDACTED] A/S nedlagde selvstændig påstand om. Summen af køberens opgørelse var rettelig 9.404.281,51 kr.

Advokat Albert Kusk havde på vegne af køberen indleveret en stævning på 20 sider, hvor der nærmere blev redegjort for baggrunden for sagsanlægget og for de beviser, køberen påberåbte sig. Der blev desuden fremsat 8 nærmere beskrevne opfordringer til at fremlægge materiale/redegøre for forhold. Advokat [REDACTED] afgav på vegne af [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] et svarskrift på 4 sider den 7. september 2010. Det blev anført, at de fremsatte provokationer ville blive opfyldt gennem fremlæggelse af de ønskede revisorprotokolater. Der blev fra køberens side afgivet replik af 16. oktober 2010, hvor det blev gjort gældende, at manglende besvarelse af de i stævningen indeholdte provokationer skulle tillægges processuel skadevirkning. Advokat [REDACTED] afgav på vegne af [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] duplik af 22. december 2010, hvor det blev anført, at de fremsatte provokationer ville blive opfyldt med fremsendelse af påstandsdokumentet. Advokat [REDACTED] afgav efterfølgende Duplik II af 2. februar 2011, hvor provokationerne blev kommenteret. Advokat Albert Kusk afgav på vegne af køberen yderligere processkrift I af 2 marts 2011 og processkrift II af 9. juni 2011. Advokat [REDACTED] afgav yderligere processkrift af 26. april 2011 og parterne har afgivet påstandsdokumenter.

Der blev under hovedforhandlingen afgivet forklaring blandt andet af køberens partsrepræsentant René [REDACTED] Mona [REDACTED] tillige som partsrepræsentant for [REDACTED] A/S, og revisor Hardy Bang. Forklaringerne fremgår af dommen. Det er i dommen angivet, hvad hver af parterne har gjort gældende.

Ved byretsdommen af den 17. oktober 2011, der blev behandlet under medvirken af tre dommere, blev [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] dømt til in solidum at betale køberen 4.057.932,20 kr. med procesrente fra den 29. juni 2010 og sagsomkostninger med 247.700 kr. Af dommen fremgår følgende begrundelse:

"Rettens begrundelse og afgørelse

Kravene om konventionalbod:

Under hensyn til den rolle, Karl [REDACTED] og dennes firma K[REDACTED]'s har spillet i sagen, sammenholdt med de nære relationer mellem [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] [REDACTED] og mellem Mona [REDACTED] [REDACTED] og Karl [REDACTED] der er hendes ægtefælle, skal der ske identifikation mellem de sagsøgte og Karl [REDACTED] samt firmaet K[REDACTED]'s i relation til spørgsmålet om, hvorvidt de sagsøgte har tilsidesat den konkurrence- og kundeklausul, de sagsøgte har påtaget sig ved overdragelsesaftalen med sagsøgeren.

Vedrørende sagsøgerens påstand om de sagsøgtes brud på konkurrence- og kundeklausulen i relation til BabySam lægges det efter bevisførelsen til grund, at Mona [REDACTED] [REDACTED] i regi af [REDACTED] A/S i efteråret 2008 solgte [REDACTED] færdigvarer til K[REDACTED]'s v/Karl [REDACTED] [REDACTED] som i umiddelbart fortsættelse heraf videresolgte varerne til et større antal butikker i BabySam-kæden, jf. de 37 fakturaer og kreditnotaer, som sagsøgeren har fremlagt til dokumentation herfor. Det lægges endvidere til grund, at BabySam butikkerne købte varerne til ca. halvdelen af den sædvanlige pris, og at BabySam butikkernes samlede køb androg 528.945 kr. De sagsøgte havde i henhold til overdragelsesaftalens pkt. 16.3. ret til at sælge de færdigvarer, sagsøger ikke havde overtaget, men havde ikke ret til at sælge varerne til M[REDACTED]'s kunder. BabySam butikkerne var M[REDACTED]'s kunder, og de stedfundne 37 salg indebærer dermed som udgangspunkt et tilsvarende antal overtrædelser af klausulen.

For så vidt angår sagsøgerens påstand om de sagsøgtes brud på konkurrence- og kundeklausulen i relation til Barnamote A/S i Norge, lægges det efter bevisførelsen og herunder René [REDACTED] troværdige forklaring til grund, at de sagsøgte i efteråret 2008 via K[REDACTED]'s solgte færdigvarer i form af ca. 530 flyverdragter til Barnamote A/S i Norge. Barnamote A/S var M[REDACTED]'s kunde, og salget indebærer således en overtrædelse af klausulen.

I henseende til sagsøgerens påstand om de sagsøgtes brud på konkurrence- og kundeklausulen i form af salg af færdigvarer til detailforretningskunder i øvrigt, lægges det efter bevisførelsen og herunder René [REDACTED] og Tommy [REDACTED] troværdige forklaringer til grund, at de sagsøgte i efteråret 2008 gennem den tidligere agent for M[REDACTED] [REDACTED] Jensen solgte billige M[REDACTED]'s færdigvarer til M[REDACTED]'s kunder. Dette indebærer overtrædelse af klausulen.

Vedrørende sagsøgerens påstand om de sagsøgtes brud på konkurrence- og kundeklausulen i form af salg af gamle færdigvarer til private kunder ifølge det kundekartotek, der blev overdraget til sagsøgeren, lægges det efter bevisførelsen og herunder Mona [REDACTED] forklaring til grund, at de sagsøgte har været i besiddelse af eller helt eller delvist har rekonstrueret M [REDACTED]'s kundekartotek og inden for den af klausulen omfattede periode har gjort brug af kundeoplysningerne til pr. mail at reklamere for salg af børnetøj i sagsøgte [REDACTED] A/S' regi. Dette indebærer overtrædelse af klausulen.

For så vidt angår sagsøgerens påstand om de sagsøgtes brud på konkurrence- og kundeklausulen i form af fremstilling og salg af det konkurrerende produkt "The Tw [REDACTED]", lægges det efter bevisførelsen til grund, at de sagsøgte inden for den af klausulen omfattede periode i hvert fald via internettet har reklameret for og solgt "The Tw [REDACTED]", der er et børnetøjsmærke, som i øvrigt har en slående lighed med M [REDACTED]. De sagsøgte har ifølge overdragelsesaftalens pkt. 16.1., jf. pkt. 16.2., påtaget sig en forpligtelse til ikke at være beskæftiget eller interesseret i nogen virksomhed, som helt eller delvist fremstiller og/eller sælger børne- og babytøj, og der er således tale om overtrædelse af klausulen.

Vedrørende størrelsen af den konventionalbod, de sagsøgte skal betale som følge af de stedfundne overtrædelser af konkurrence- og kundeklausulen, fastsættes denne efter en samlet og skønsmæssig vurdering til 5 mio. kr. Retten har lagt vægt på, at parterne har aftalt et beløb på 250.000 kr. pr. overtrædelse, og på at der har været tale om systematiske og omfattende overtrædelser af klausulen fra de sagsøgtes side. Retten har endvidere lagt vægt på de involverede værdier og herunder, at overtrædelserne af klausulen må antages at have medført væsentlig omsætningsnedgang og tab for sagsøgeren, ligesom overtrædelserne efter deres karakter og omfang kunne have ødelagt sagsøgerens muligheder for at videredrive den erhvervede virksomhed.

Det følger direkte af ordlyden af overdragelsesaftalens pkt. 16.5., at de sagsøgte hæfter solidarisk for betalingen af konventionalboden.

Kravet om refusion af udgifter som følge af reklamation:

Det er i henhold til overdragelsesaftalens pkt. 7.5. aftalt mellem parterne, at sælger på anfordring og efter fremlæggelse af dokumentation for de afholdte udgifter skal betale for udgifter vedrørende reklamationer fra sælgerens debitorer, der overstiger 25.000 kr. Det lægges efter René [REDACTED] troværdige forklaring herom til grund, at BabySam med rette har reklameret over et parti navyfarvede flyverdragter, der var bestilt og sat i produktion inden overdragelsen af M [REDACTED] til sagsøgeren. Det lægges endvidere til grund, at sagsøgeren i situationen var nødsaget til at tage flyverdragterne retur, og at udgifterne herved har andraget det påståede beløb, hvorved det bemærkes, at de sagsøgte først under hovedforhandlingen har bestridt beløbets opgørelse som sådan.

De sagsøgte, der ikke har bestridt at være solidarisk ansvarlige herfor, skal derfor betale sagsøgeren den påståede refusion på 96.290,00 kr.

Kravet om tilbagebetaling af husleje m.v.

Det findes ikke godtgjort af sagsøgeren, at de sagsøgte anvendelse af de lokaler, sagsøgeren havde lejet af de sagsøgte i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen, har været af en sådan karakter eller haft et sådan omfang, at det berettiger sagsøgeren til nogen tilbagebetaling af husleje eller refusion af forbrugsudgifter som påstået.

De sagsøgte frifindes således for denne del af sagsøgerens påstand.

Det samlede resultat:

Det følger af ovenstående, at de sagsøgte solidarisk skal betale sagsøgeren i alt 5.096.290,00 kr., hvorfra skal fradrages det samlede beløb på 1.038.357,80 kr., som sagsøgeren under henvisning til modregning har undladt at betale af købesummen. Sagsøgeren får herefter medhold for et beløb på 4.057.932,20 kr.

Sagsomkostninger:

I sagsomkostninger skal de sagsøgte betale 247.700 kr. til sagsøgeren. Beløbet er fastsat således, at 97.700 kr. dækker retsafgiften af det vundne beløb, mens 150.000 kr. udgør et passende beløb, eksklusive moms, til dækning af udgiften til advokatbistand. Retten har lagt vægt på værdien af det vundne beløb og på sagens omfang. Retten har ikke tillagt det betydning for fastsættelsen af sagsomkostningerne, at sagsøgeren har fået medhold for et noget mindre beløb end den nedlagte påstand, idet sagsøgeren har haft grundlag for at rejse et krav om konventionalbod m.v., og idet de sagsøgte næppe har haft merudgifter i anledning af den beløbsmæssigt videregående påstand.

....."

Efter dommen meddelte advokat [REDACTED] ved brev af 16. november 2011 til Mona [REDACTED] at han havde valgt at forstå hendes fax af 11. november 2011, således at hun mente, at han var erstatningsansvarlig, hvilket han afviste, men han havde på den baggrund anket sagen og var udtrådt.

Advokat [REDACTED] fremsendte samtidig opkrævning på honorar 230.000 kr. med tillæg af moms, ialt 287.500 kr. Det arbejde, der blev krævet betaling for, blev beskrevet således:

"Mit salær for sagens behandling, konference med Dem, udarbejdelse af diverse processkrifter i sagerne, møde hos Dem i B [REDACTED] v. aflev af lejemålet i 2008, møder i retten i Herning - Retsmægling - i 2009, retsmøder m.m., udarbejdelse af processkrifter til retten, telefonretsmøde med retten, møder med Dem og revisor i Herning i februar 2011, samt møde med Dem i S [REDACTED] i august 2011, forberedelse af hovedforhandlingen og møde under hovedforhandling, procedure m.m., omfattende

korrespondance og telefonsamtaler, efter omstændighederne og under hensyn til sagens størrelse ansat til"

Sagsøgte i nærværende sag blev ved brev af 24. februar 2012 procestilvarslet i ankesagen. Advokat [REDACTED] svarede ved brev af 2. marts 2012, at han havde overladt sagen til sit forsikringsselskab. Han oplyste samtidig, at han ikke kunne acceptere, at der blev suspenderet nogen klagefrist og at han forventede sit salær indbetalt.

I forbindelse med ankesagen var der retsmægling mellem [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] på den ene side og køberen på den anden side. Forud for den forligsaftale, som blev indgået den 27. juni 2012, blev Advokat [REDACTED] flere gange ved korrespondance orienteret om retsmæglingen og han og hans forsikringsselskab blev opfordret til at deltage samt tilkendegive stillingtagen til forligstilbuddet.

Advokat Mogens Jepsen repræsenterede [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] under ankesagen, og advokat [REDACTED] meddelte ved mail af 27. marts 2012 til advokat Mogens Jepsens kontor, at forsikringsselskabet som meddelt ugen før ikke ville deltage i forligsforhandlinger, idet selskabet var af den opfattelse, at der ikke var begået nogen fejl. Advokat [REDACTED] svarede ved brev af 12. juni 2012 endvidere følgende til advokat Mogens Jepsen:

*"Idet jeg henviser til Deres tidligere mails, kan jeg oplyse, at jeg fra forsikringsselskabet den 11. ds har fået oplyst, at et evt. erstatningskrav mod undertegnede er forældet.
....."*

Advokat Mogens Jepsen fremsendte ved brev af 13. juni 2012 kopi af forligsaftalen til advokat [REDACTED] med anmodning om en tilbagemelding.

Advokat [REDACTED] svarede ved brev af 15. juni 2012, hvor han på ny oplyste om sit forsikringsselskab og i øvrigt anførte, at han ikke var enig i flere af de forhold, advokat Mogens Jepsen havde anført.

Ved skrivelse af 19. juni 2012 svarede advokat [REDACTED] forsikringsselskab advokat Mogens Jepsen. Det fremgik heraf, at forsikringsselskabet mente, at et eventuelt erstatningskrav var forældet, og at det derfor hverken var vurderet, om der i det hele taget var handlet ansvarspådragende, eller om der var anledning til at gøre indsigelse mod forligsbeløbet.

Ved forligsaftale af den 27. juni 2012 indgik [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] på den ene side og køberen på den anden side forlig, hvorefter [REDACTED] A/S kvitterede tilgodehavendet med hovedstol på 1.038.357,80 kr. mod køberen og [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] skulle in solidum til køberen betale 1.000.000 kr. senest den 27. juni 2012. Desuden bekræftede [REDACTED]

A/S og Mona [REDACTED] at der herefter ikke var yderligere krav af nogen art mod køberen. Ved en allonge til forligsaftalen blev der aftalt en nærmere beskrevet deling af et eventuelt provenu ved nærværende erstatningssag mod advokat [REDACTED]

[REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] indklagede den 14. marts 2012 advokat [REDACTED] for Advokatnævnet for at have tilsidesat god advokatskik i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen ved blandt andet at have ydet dårlig rådgivning og udført dårlig behandling af sagen. Desuden klagede de over advokat [REDACTED] salær på 230.000 kr. eksl. moms.

Advokatnævnet har den 27. juni 2014 truffet afgørelse i sagen. Det er i begrundelsen anført, at spørgsmålet om hvorvidt der er ydet korrekt rådgivning vedrørende forståelsen af konkurrence- og kundeklausulen, herunder om et eventuelt erstatningsansvar, henhører under domstolene. Det er videre anført, at advokatnævnet ikke er kompetent til at tage stilling til berettigelsen af et salærkrav, når spørgsmålet herom samtidig verserer ved domstolene, og salærklagen er derfor afvist. I øvrigt er en del af adfærdsklagen afvist som for sent indgivet og advokat [REDACTED] er i øvrigt frifundet.

Forklaringer

Mona [REDACTED] har forklaret, at hun og hendes ægtefælle, Karl [REDACTED] mødte advokat [REDACTED] første gang for ca. 30 år siden. Karl startede sammen med Freddy [REDACTED] en systue i Portugal og advokat [REDACTED] som Freddy [REDACTED] kendte i forbindelse med "Belsac", hjalp dem. Hun var hjemmegående på det tidspunkt og var ikke med i den virksomhed. Karl var medejer af virksomheden i Portugal, indtil den lukkede i 1993/1994.

Karl ejede oprindeligt halvdelen af virksomheden DK [REDACTED] Eigil Petersen ejede den anden halvdel. I begyndelsen af 90'erne solgte Karl halvdelen af DK [REDACTED] til en tidligere medarbejder, Leo [REDACTED]. De fandt ud af, at Leo, Freddy og hun skulle være sammen om virksomheden og kalde den M [REDACTED] ApS. Det var [REDACTED] der skulle lave de forskellige papirer. Karl syntes, det var hende, der "skulle ud", efter hun havde gået hjemme. [REDACTED] hjalp dem med at lave M [REDACTED] ApS om til et aktieselskab. [REDACTED] hjalp dem også i forbindelse med, at Karls far døde, og i forbindelse med, at deres datter købte en lejlighed i Århus. Mellemværendet med Betti og Betti, som er omtalt i brevet af den 13. maj 2002 fra [REDACTED] til Karl på M [REDACTED] adressen, vedrørte en sag om nogle metervarer, M [REDACTED] havde købt, som ikke var af ordentlig kvalitet. Karl ordnede indkøb af metervarer hjemme fra Su [REDACTED]. Det var helt naturligt, at brevet blev sendt til fabrikkens adresse, men stilet til Karl. [REDACTED] hjalp med den retssag, der blev om det. [REDACTED] hjalp også med en retssag om afskedigelse af Tonny [REDACTED] der var storkundeagent. Som det fremgår af overdragelsesaftalen af 17. august 1991, købte hun i 1991 Leo og Freddy ud af M [REDACTED]. Her hjalp [REDACTED]. Hvis der i øvrigt var

juridiske problemer, f.eks. inkassosager og forhold vedrørende lejemålet, kontaktede hun advokat [REDACTED]. Hun har aldrig været i tvivl om, at [REDACTED] betragtede sig som deres advokat. [REDACTED] kom på fabrikken, men ikke uanmeldt. Han har været i [REDACTED] på deres bopæl flere gange. Karl var konsulent for M [REDACTED]. Karl skulle lave kollektionerne og stå for indkøb. Karl var formand for bestyrelsen. Protokollaterne blev skrevet af [REDACTED]. Hun har aldrig været i tvivl om, at [REDACTED] var bekendt med Karls funktion i virksomheden.

[REDACTED] hjalp med kontrakten, da de ønskede at sælge virksomheden. På det kontraktsudkast, der blev sendt til [REDACTED] den 17. oktober 2007, har hun skrevet det, der står med håndskrift ved punkt 15.1, om at "Karl er ikke aktionær og ikke ansat." Det, der står nederst; "se punkt 6.8", og det, der videre står, er skrevet af [REDACTED]. Karl skulle slettes i konkurrenceklausulen. De diskuterede ikke med advokat [REDACTED] hvilken betydning det havde, at han blev slettet. De talte heller ikke om markedsføringsloven. Hun kendte ikke begrebet identifikation, før sagen kom i byretten. [REDACTED] har ikke nævnt det.

Den 2. januar 2008 kom de nye ejere ud på fabrikken, og de foretog de forskellige optællinger af varelagret. Efter nogle dage fik de at vide, at køberne ikke ville tage alle varerne. De ville vælge ud. Derfor stod de pludselig med et forfærdeligt stort lager både af færdigvarer og metervarer. De prøvede at finde ud af, hvad de skulle gøre, og hun sendte derfor telefaxen af den 11. februar 2008 til [REDACTED]. [REDACTED] svarede dem ved brevet af den 12. februar 2008. På baggrund af det købte Karls virksomhed restvarelageret. De forstod svaret fra [REDACTED] således, at når Karl kunne stifte et selskab og sælge børnetøj, så kunne han bare "køre løs." Karl startede et år senere virksomheden "Tw [REDACTED]". Hanne, Pia og Rikke var alle ansat ved det gamle M [REDACTED]. Hanne og Rikke skulle overtages af det nye selskab. De kom tilbage efter et par måneder. De ansatte Hanne og Rikke i [REDACTED] og de hjalp dem med at komme af med varerne. Der var ingen telefonsnak, om det var rigtigt eller forkert, det de begyndte at foretage sig. [REDACTED] har intet sagt om, at det kunne give problemer, hvis der blev solgt til gamle M [REDACTED] kunder. Selvom hun har underskrevet på telefaxen af 11. februar 2008, er det ligeså meget Karl, der har sendt den.

I forbindelse med ankesagen blev der afholdt retsmægling. Advokat Kurt Lunde var retsmægler. Fra sagsøgte deltog advokat Albert Kusk og René [REDACTED]. Hun og advokat Mogens Jepsen var fra sagsøgeren. Alle var enige om, at det var en god ide, at [REDACTED] deltog. Det var en del af forliget, at hvis der kunne gennemføres en retssag mod [REDACTED] skulle provenet fra den deles, som det fremgår af aftalen.

De er enige i, at Babysam var én kunde. Alt salg var til ét sted. Alle fakturaer blev sendt til Åbenrå. I forbindelse med landsretssagen var der ingen, der rådede dem til, at det var let at bevise, at Babysam var én kunde. De

gjorde noget for at gøre det mere klart. De indgik forliget, fordi de ikke havde kræfter til mere. Bortset fra sagen mod Betti og Betti, tror hun ikke, at Karl har været involveret i andre sager, hvor [REDACTED] har været advokat for virksomheden. De ville sælge M [REDACTED] A/S, fordi de ville til at nyde deres otium. De havde arbejdet hele livet. Karl designede i 1994 - 2004 børneovertrøj for M [REDACTED]. I 2004 lavede han børnetøj i andet regi. Karl hjalp herefter M [REDACTED] som konsulent. Han skrev en regning til M [REDACTED] ved årets afslutning. Regningens størrelse har været lidt efter, hvor meget der blev solgt. Der blev ikke afregnet efter timer.

Problemerne med varelageret opstod, da køberne kun ville have en lille del af det. Deres revisor sagde, at det aldrig ville gå. Alternativet til at imødekomme køberne var, at handlen ville blive annulleret, derfor gik de ind i det, selvom varelageret var solgt med. De ønskede at få salget gennemført. Hun ved ikke hvorfor, det var Hardy Bang, der skulle rådgive om konkurrenceklausulen. Måske var det en periode, hvor de ikke kunne få fat på [REDACTED]. I forhold til det, hun har forklaret under byretssagen om salg af varer til Karls firma K [REDACTED]'s, kendte Karl de papirer, hun modtog, ligeså godt som hun gjorde. Hun vidste ikke, hvem Karl solgte varerne til. Karls varer er altid sendt fra B [REDACTED]. Hun var ikke i virksomheden hver dag. Hun vidste, at hun ikke måtte sælge til gamle kunder, men vidste ikke, at Karl ikke måtte sælge til dem. Hun vidste ikke, at Karl solgte til gamle kunder, og heller ikke at han solgte til Barnamote. De varer, de stod tilbage med, skulle bare sælges. Hanne og Karl fandt sammen ud af, hvem de skulle forsøge at kontakte for at få dem solgt. Karl har haft virksomhed alle årene.

Hverken hun eller Karl har "siddet" på de otte backup-bånd. Karl havde bestilt et helt nyt EDB-program. Lige inden de solgte M [REDACTED] havde de fået nyt EDB. Hun tror, de otte backup-bånd var de gamle, som er smidt ud. Karl har ikke gemt tegninger til flyverdragter. Karl har ikke stiftet et selskab. Han har et personligt firma. Det var det, han startede op igen, da de stod med varelageret, som de skulle af med. Køberne var ikke forpligtet til at aftage varelageret, hvis det ikke var kurant.

Karl holdt op med at arbejde med firmaet i Kina i 2003/2004. Han blev ved med at arbejde for M [REDACTED]. Da Karl startede op igen, skulle han have nyt EDB-anlæg. Dels til bogføringen og dels til at skære dragter ud. De gamle bånd kunne ikke bruges til det nye EDB-anlæg. De startede det nye firma op et eller to år senere.

[REDACTED] har forklaret, at han har kendt [REDACTED] siden midt i 80'erne. Det er rigtigt, at det startede med et projekt i Portugal. Midt i 80'erne blev han kaldt til et møde hos Karl og Mona [REDACTED] privat om etableringen af en virksomhed i Portugal. Han blev bedt om at finde ud af, om der var egnede lokaler, nogle der kunne ansættes osv. Da han kom hjem, aflagde han en rapport på et møde. Han havde ikke noget med den fysiske etablering at gøre. Han fortalte, der var mulighed for at leje lokaler, og hvilket ministe-

rium der skulle søges. Han sendte ingen regning.

Mona [REDACTED] var hovedanpartshaver i M [REDACTED] ApS. Det er Mona, der har kontaktet ham, når det drejede sig om M [REDACTED]. Ved Karls fars dødsfald og datterens køb af lejlighed var det Karl, der kontaktede ham. I sagen mod Betti & Betti skulle Karl [REDACTED] have afgivet vidneforklaring, derfor blev sagen udsat til den 30. maj 2002, som det fremgår af brevet af 13. maj 2002. Karl ville imidlertid ikke afgive forklaring. Hvis der har været inkassosager for M [REDACTED] har det været om lejemålet i Ikast. Han opfattede Mona som sin klient. Det var hende, han havde kontakt med om M [REDACTED]. Han gik ud fra, at Karl var rentier. I 2003/2004 blev han bekendt med, at Karl havde en virksomhed. Karl fyrede Tonny [REDACTED] på M [REDACTED] [REDACTED] papirer. Byretten i Herning og landsretten statuerede identifikation. Der var en klientrelation til Mona. Det var ikke et tættere forhold.

Det første, han havde at gøre med salget af M [REDACTED] var, at han fik faxen af 17. oktober 2007 med overdragelsesaftalen. Der skulle være et møde med købers advokat, og Mona sagde, at han lige skulle se på det. Mona [REDACTED] har underskrevet på følgebrevet, som han fik med, da han fik tilsendt udkastet. Den ene håndskrift er hans, den anden var der i forvejen. Det, der stod ud for punkt 15.1 om, at Karl ikke var aktionær, bekræftede hans opfattelse af forholdene. Det var ikke noget problem, at få Karl slettet i konkurrenceklausulen. På det tidspunkt var det ikke aktuelt at tale om identifikation. Han bekendt lavede Karl ikke noget, og ifølge kontrakten var hele varelageret solgt. Han afsluttede sagen, da den endelige aftale blev underskrevet. Sagen kom herefter op igen, ved at han modtog faxen af 11. februar 2008. Han havde ved brev af 5. februar 2008 bedt købers advokat om den forudgående korrespondance. Han havde ikke fået noget fra Dahl. Han vidste ikke, at revisoren også rådgav. Han var ikke inde i diskussionerne om varelageret. Han kunne ikke se, at der skulle være noget problem, da der var indgået aftale om varelageret. Han fik ikke den forudgående korrespondance, som han bad om i brevet. Det, der stod i allongen i punkt 3.2, kunne Mona [REDACTED] ikke garantere, i og med at man havde den oprindelige kontrakt. Hun kunne ikke vide noget om, hvem der solgte til hvem. Hans bistand holdt op efter brevet af den 5. februar 2008. Han var ikke involveret i det om allongerne. Faxen af den 11. februar 2008 kom bare dumpende. Han blev stillet fem spørgsmål. Han svarede, som det fremgår af brevet af 12. februar 2008. Han svarede nej til spørgsmål 1. Det, han mente med, at der ville blive indledt en retssag om omgåelse af konkurrenceklausulen, var, at man ville blive dømt for at omgå konkurrenceklausulen. For så vidt angår spørgsmål 2 kunne Karl godt sælge til "sine" kunder. Det er i modsætning til [REDACTED]s kunder, hvor man får det samme problem med identifikation som i spørgsmål 1. Selvfølgelig må man sætte en annonce i avisen og sige, at der holdes lagersalg. Det er sådan, han opfatter, at der holdes lagersalg.

Som det fremgår af byretsdommen var der problemer med lejemålet. Det nye M [REDACTED] skulle leje en del af lejemålet. Advokat Albert Kusk orienterede ham om, at den aktivitet, der var i resten af lejemålet, overskred

hvad køberne havde tænkt, der kunne ske. Køberne mente, det var en aktivitet i strid med konkurrenceklausulen. Som det står anført på side 13 i byretsdommen, var man fra Albert Kusks side gjort opmærksom på, at Mona [REDACTED] kontaktede gamle M [REDACTED] kunder med e-mails og SMS. Fra Mona [REDACTED] fik han at vide, at man havde sendt tilbud ud, men at man ikke var gået efter det gamle kundekartotek, for det havde man solgt. Der kunne jo dog være sammenfald. Det endte med, at det nye M [REDACTED] flyttede frivilligt fra lokalerne. Han var ude på ejendommen den 1. september 2008. Han, Mona [REDACTED] Rene [REDACTED] og tre af damerne gik det hele igennem, og der blev lavet en afleveringsforretning. Karl [REDACTED] var ikke med ved det møde. Han har aldrig set Karl [REDACTED] på virksomheden. Han husker ikke, om der blev talt om konkurrenceklausulen. Han havde ikke kendskab til, at der var noget der hed Tw [REDACTED] før i forbindelse med retssagen. Han vidste ikke, at Karl [REDACTED] var i færd med at sælge til gamle M [REDACTED] kunder. Der var ikke løbende kontakt mellem ham og M [REDACTED] udover den korrespondance, der fremgår af sagen.

Mona var hans kontaktperson i forbindelse med retssagen. Det var hun også i det hele taget. Når de skulle drøfte noget, mødtes de på privatadressen i Su [REDACTED] eller på revisors adresse. Han har undersøgt, om der var retshjælp i nogle forsikringer, men det var der ikke. Det er heller ikke sædvanligt. Han har holdt møde med Hardy Bang, dels i S [REDACTED] og i virksomheden, dels på Hardy Bangs forretningsadresse. Han mener, han har rådgivet om identifikation, idet han har skrevet ordet "omgåelse" i svaret på mailen af 11. februar 2008. Resultatet af byretsdommen overraskede ham. [REDACTED] og Mona [REDACTED] blev for så vidt angår salget i Norge dømt på "hear-say." Han mener, at det ville kunne være redresseret under anken. Han mener også, at alt vedrørende Babysam var én kunde. De underliggende fakturaer er alle udstedt til indkøbscentralen i Åbenrå. Det fremgik også af fakturaerne, og det var gjort gældende. Det undrede ham også, at der blev dømt for detailhandlen, idet der ikke var nogen dokumentation for, at der var sket salg til detail. For så vidt angår Tw [REDACTED] produktionen lignede produkterne hinanden, men der var ikke bevis for, at man havde sikkerhedskopier, eller at man havde plagieret. Det var hans fornemmelse, at retten ikke troede på hans klient. Karl [REDACTED] ønskede ikke at møde op til retssagen. Han ville gerne have afhørt ham. Han har ingen erindring om, at han blev inviteret til retsmæglingen igen. Han husker ikke, at han er blevet spurgt om beløbet 2.038.357,80 kr. Han har fået brev om retsmæglingen. Han husker ikke, om forsikrings-selskabet har skrevet, han ikke ville deltage, fordi kravet var forældet.

Det er hans advokat, der har skrevet det, der står på side 2 i svarskriftet, om at det var hans opfattelse, at ægtefællerne drev en fælles virksomhed. Det er ikke ham. Han har ikke set det igennem inden. Han har set det efter, det er kommet til retten. Det stødte ham ikke, at der stod, at de drev fælles virksomhed. Han var ikke klar over, at driften i høj grad var afhængig af Karls indsats. Han havde ikke kendskab til, at Mona [REDACTED] oprindelig var hjemmegående. Han vidste godt, at Karl var i tekstilbranchen. Han hjalp

med at stifte M [redacted] Som det fremgår af de vedtægter, der skulle skrives under på, var det Mona [redacted] der var stifter.

Beskrivelsen på hans honorarregning af 16. november 2011 angår arbejde fra januar 2008 frem til regningsdatoen i november 2011. Han har et ubetalt mellemværende. Han har ydet rådgivning, når de har rettet henvendelse til ham. Der har ikke været noget løbende.

Han så først salgsoplægget inden underskriften af aftalen på mødet hos advokatfirmaet Dahl. I forhold til bestemmelsen om konkurrenceklausulen har han ikke rådgivet om markedsføringsloven. Det følte han ikke anledning til, da varelageret definitivt var solgt. Det, mener han, fremgår af bestemmelserne i kontrakten. Han mener, varelageret er definitivt solgt. Efter hans opfattelse kunne køber ikke nægte at tage f.eks. røde dragter, der var lavet i 2007, som var blevet umoderne i 2008. Det er rigtigt, at alt ældre end 2006 ikke var solgt. Notatet af 19. oktober 2007 er et internt notat, som han har lavet til sig selv forud for mødet den 22. oktober 2007 hos Dahl. Det var tanker, han gjorde sig for at forberede sig til mødet. Hvad der kom til at stå i punkt 6.8 som den endelige udformning, husker han ikke. Han mener, det stemmer med, at han siger, at varelageret var solgt. Når han ud for punkt 8.4 har skrevet "Karl [redacted] er det fordi, det blev nævnt af Mona i det udkast, han fik tilsendt. Han har ikke drøftet spørgsmålet om identifikation i forbindelse med kontraktsindgåelsen. Der blev tidligere dømt for identifikation i forbindelse med sagen mod Tonny [redacted] i 2003. Han tænkte slet ikke, at der kunne være et problem med identifikation i 2007, hvor virksomheden blev solgt, fordi han havde fået at vide, at ingen af dem ville fortsætte. De ville gå på pension. Karl var ikke med til mødet hos Dahl. Det var naturligt, at Karl blev slettet af konkurrenceklausulen, når Karl ikke var med i M [redacted] Køberne protesterede ikke mod, at Karl blev slettet.

For så vidt angår retsmæglingen kan han huske, at han har fået brevet, hvor han svarede, at han ikke kunne møde den 11. Han har formentligt efterfølgende fået oplyst, at der var indgået et forlig. Han husker ikke, at han skulle have hørt, at retsmæglingen var suspenderet. Da man fra [redacted] side mente, han havde handlet ansvarspådragende, ankede han sagen, trådte ud og gav forsikringsselskabet besked. Det var efter byretsdommen var afsagt. Hvis han i 2008 generelt havde haft fornemmelsen af, at der var noget forkert, havde han kontaktet klienten og redegjort for det og så kontaktet forsikringsselskabet. Han afleverede ikke påstandsdokumentet indenfor den frist, der var sat af Retten i Herning. Han skulle have kartotekslisten af revisoren inden. Mona [redacted] rykkede også revisoren. Det blev ikke tilagt betydning, at påstandsdokumentet ikke kom inden fristen. Han skulle bruge udskriften i forbindelse med udarbejdelse af påstandsdokumentet. Han procederede på, at Babysam var en kunde og ikke 37. Han fremlagde ikke udskrift fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen for byretten. Ud fra de oplysninger, han havde fået, var der ingen tvivl om, at Babysam var én kunde. Derfor skønnede han, at det ikke var nødvendigt at indhente udskrift fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen. Han forstod, at Rene [redacted] brugte det samme princip,

han solgte også til Babysam som én kunde. Han har ikke set nogen endelig allonge. Han har ikke haft noget med det at gøre. I brevet af 5. februar 2008 til køberens advokat henviser han til telefax-meddelelsen af den 23. januar 2008, som er stempet med modtaget den 25. januar 2008. Han har ikke haft allongen i hænderne. Han fik ikke allongen. Han har skrevet til Dahl om et punkt i allongen, efter han havde drøftet det med Mona [REDACTED] telefonisk. Han så den ikke. Han ved ikke, hvad der er den juridiske konsekvens af, at Karl blev fjernet fra konkurrenceklausulen. Han husker ikke, han havde en konsekvensændring i forhold til Mona med konkurrenceklausulen. Han ville nok have sagt, at efter hans opfattelse var varelageret solgt, og at han slet ikke kunne forstå, de havde den konflikt. Hvis han var blevet rådspurgt, ville han have sagt, at der var indgået en aftale om, at varelageret var købt af køberne. Det, der fremgår af telefax'erne af 21. januar 2008 mellem revisor Hardy Bang og statsautoriseret revisor Kenn Jensen, har han først set i forbindelse med udarbejdelse af ekstrakten. Han fik ikke bilagene fra Dahl, som han bad om i brevet af 5. februar 2008. Han husker ikke, om han bad Mona om dem. Han har ikke rådgivet i brevet, han har skrevet hvad klientens opfattelse var. Han har ikke været involveret i noget med varelageret. Han har fået brevet af den 23. januar 2008, som advokat Albert Kusk sendte til revisor Hardy Bang, fra advokatfirmaet Dahl. Han undrede sig over, at der var problemer. Det var hans opfattelse, at køberne var forpligtede til at overtage varelageret bortset fra de forældede varer. Han har formentlig været i kontakt med Mona [REDACTED] på baggrund af dette brev og fået oplyst det om punkt 3.2, i allongen, som han har meddelt videre ved brevet af 5. februar 2008. Han husker ikke, om han har sendt en ordrebekræftelse på sit arbejde til Mona [REDACTED] Den 1. september 2008 var der afleveringsforretning. Man diskuterede ikke salg af restvarelageret. De var i den forbindelse i samtlige rum. Det er muligt, at der var nogle varer, men om det var restvarelageret eller ej, det ved han ikke.

Karl [REDACTED] har forklaret, at han er gift med Mona [REDACTED] De har været gift siden den 29. juni 1968. Han var første gang i selskab med advokat [REDACTED] da han og [REDACTED] Malmberg ville starte en produktionsvirksomhed i Portugal. Siden har de haft advokat [REDACTED] som advokat indtil efter byretssagen. Virksomheden i Portugal blev startet op af ham og Malmberg. Senere købte han inventaret fra en tekstilfabrik i Nakskov. [REDACTED] var ikke med til dette. Han deltog i virksomheden i Portugal, indtil den stoppede. I 80'erne startede han med at være hjemme-gående. Han solgte sin part i virksomheden DK [REDACTED] Vestergaard [REDACTED] A/S startede op ved en lille tekstilvirksomhed, der startede med at have produktion hos ham og Freddy [REDACTED] i Portugal. Malmberg og Vestergaard ville gerne lave et firma sammen med ham. Han sagde, at det kunne han ikke, da han havde konkurrenceklausuler. I 1989–1990 udvidede de kapitalen til 1.080.000 kr. Det endte med, at han og ægtefællen overtog [REDACTED] Malmbergs og [REDACTED] Vestergaards andel. Den overdragelse blev lavet af advokat [REDACTED] Midt i 90'erne blev virksomheden lavet om til et aktieselskab. Det var [REDACTED] der lavede papirerne. Det var Mona, som

stod som ejer af M[REDACTED] Han var formand for bestyrelsen. Sådan var det allerede, fra Mona overtog anpartsselskabet, men i hvert fald fra aktieselskabet startede, var der en bestyrelse. [REDACTED] har hjulpet med køb af fabriksejendommen. De har ikke haft andre advokater end [REDACTED] Brevet af 13. maj 2002 om mellemværet mellem Betti & Betti vedrørte varer, M[REDACTED] havde købt i Italien. Da de betalte, trak de et beløb fra, fordi det var dårlig kvalitet. Det var ham, der diskutererede sagen med [REDACTED] [REDACTED] Det var ikke Mona. Han stod for alt med indkøb af metervarer, reklamationer og lignende. I 2004 var der en sag med Tonny [REDACTED] Det var en agent, som var ansat af M[REDACTED] som han lavede andre ting sammen med. Han og Tonny fremstillede varer i Kina. Tonny blev pludselig sur og hævdede, at han ikke havde fået provision af det, han havde solgt i M[REDACTED] Tonny udtog stævning mod M[REDACTED] Det var i den forbindelse Mona, der i første omgang snakkede med advokat [REDACTED] Han husker ikke, om han selv "kom på banen." Hvis det var noget med inkasso, var det typisk advokat [REDACTED] der tog sig af det. Han har aldrig været i tvivl om, at [REDACTED] betragtede sig som familiens og virksomhedens advokat.

Han har aldrig i almindelig arbejdstid været på fabriksadressen i Bø [REDACTED] Breve og fax blev stilet til privatadressen. Han tror ikke brevet af 13. maj 2002 er sendt til Bø [REDACTED] Han har arbejdet indenfor tekstilbranchen siden 1966. Det var ham, "der havde fingeren på pulsen." Han er den kreative, man må gerne kalde ham bohemeagtig. Han har fobi mod at møde i retssager, derfor har han ikke tidligere villet møde. Advokat [REDACTED] har flere gange forsøgt at få ham til at møde i Retten. Han sagde også først nej til advokat Jepsen, men blev presset og sagde så ja.

Vedrørende den oprindelige kontrakt om salget af virksomheden, ville han ikke have en konkurrenceklausul personligt. Hvis han skulle have det, blev der ingen handel. Han var ikke med til mødet med advokat Albert Kusk. Han har aldrig tidligere hørt om markedsføringslovens § 19 eller identifikation. Køberne ville ikke overtage hele varelageret. Der var et møde i januar 2008 om det. Han har næsten hele sit voksenliv haft et CVR-nummer. Han og Mona lavede sammen de spørgsmål, der fremgår af telefaks af 11. februar 2008. Det skete i forbindelse med, at køberne ikke ville overtage hele varelageret. Det var en kæmpe skuffelse, at de stod med et kæmpe varelager, de ikke havde fået solgt. De talte om, hvordan de skulle klare det. De forstod de svar, de fik, som fremgår af brevet af den 12. februar 2008 fra [REDACTED] som en "veg affære". Han ved ikke, om han var i tvivl om, han kunne købe varerne og sælge dem. For så vidt angår "sine kunder" kendte han jo hele branchen. Han havde ikke problemer med det. Han måtte gerne sælge til f.eks. Babysam. Det forstod han sådan, at det kunne han bare gøre.

Den ene fogedsag kørte på lejemålet. Køberen havde lejet det i 8 måneder. M[REDACTED] folkene havde ret til at være på ejendommen. Køberen ændrede låsene, og så kunne M[REDACTED] folkene ikke komme ind. Det kontaktede de advokat [REDACTED] om. Fogedsagen strakte sig så længe, at de passerede den 1. september 2008, hvor køberne så var væk. Der blev lavet to gælds-

breve i handlen, der forfaldt den 1. januar 2009, som ikke blev betalt. De gik i fogedretten med dem i første omgang. Han mener, at han har hørt hr. [REDACTED] sige, at det burde ikke være en fogedsag. I første halvår 2009 forsøgte den nye direktør og han at få advokat [REDACTED] til at lave en stævning vedrørende de gældsbreve. Den 5. juli 2009 fik de en stævning fra modparten. Da dommen var afsagt fra byretten i oktober, sagde advokat [REDACTED] at han ikke kunne forstå dommens udfald. Han spurgte, om de skulle anke eller ikke anke. Han sagde til advokat [REDACTED] at hvis den ikke skal ankes, er det da et spørgsmål om dig og dit forsikringsselskab. Så gik der en uge, og så meddelte advokat [REDACTED] at han var udtrådt af sagen, og at sagen var anket.

Vedrørende de spørgsmål, der er stillet til advokat [REDACTED] i telefaksen af 11. februar 2008, var det sådan, at han havde et selskab. Det er rigtigt, at det er et personligt firma. Det er vel et spørgsmål om ord, om det er det ene eller det andet. Han ved ikke, hvorfor de spurgte, om han kunne stifte et selskab. Hvis det står i brevet, har han spurg, om han kunne. Svaret i [REDACTED] brev af 12. februar 2008 har han forstået sådan, at han var fri af konkurrenceklausulen, fordi han ikke havde nogen konkurrenceklausul. Eftersom han ikke var med i nogen konkurrenceklausul, har han ikke tænkt over det. Han husker ikke, om han har bedt om at få det uddybet. Han har sikkert talt med Mona om svaret, som de fik ved brevet af 12. februar 2008. De havde talt om, hvad de skulle gøre ved varelageret. Der skulle jo ske noget. Eftersom han ikke havde en konkurrenceklausul, mente de, det var i orden. Det var for at være nogenlunde sikre på, at der ikke var noget, at de spurgte. Den 3. september 2008 købte han en del af varelageret. Han købte det, der blev solgt videre til Babysam. Ægtefællen vidste, at han solgte til Babysam. Han var ikke betænkelig ved salget, på grund af den klare konkurrenceklausul, han ikke havde. Han husker ikke, om det blev skjult, at de solgte til Babysam. Vedrørende det Mona har forklaret under byretssagen, som er gengivet i hendes forklaring i dommen side 21, 5. afsnit, har de da talt om, hvordan de skulle komme af med varelageret. De har talt om, at der blev solgt til Babysam. Mona vidste ikke, at han solgte til Norge. Han har nok fået 500.000 kr. som konsulenthonorar i B-indkomst hvert år fra M [REDACTED]. Produktionen af the Tw [REDACTED] blev startet op i januar-februar 2009. Det var fire-fem måneder efter, de solgte til Babysam. Varerne blev produceret på fabrikker i Litauen og Hvide Rusland. De fik nogle tegninger, som han havde lavet. Der er opfundet noget EDB-udstyr, som kan udskære papir, når den bliver "fodret i den anden ende". De havde sådan et system i det gamle M [REDACTED]. Han er uddannet konstruktør. Alle plagierer hinanden. The Tw [REDACTED] flyverdragterne blev også solgt til M [REDACTED] gamle kunder. Han har lavet kollektioner siden 1970. Han "plagierer sig selv."

Hardy Bang har forklaret, at han har været registreret revisor indtil for to måneder siden. Han har været revisor for Karl og Mona siden 1980. Han var ikke revisor for M [REDACTED] da det blev stiftet. På et tidspunkt overtog han det fra KPMG.

Mona og Karl kom i fællesskab og sagde, at de ville sælge virksomheden. Han lavede salgsoplægget. Der stod ikke noget om Karl, da han ikke havde noget med selskabet at gøre. Han var først i forbindelse med advokat [REDACTED] den 11. oktober 2007. Han var ikke i forbindelse med [REDACTED] i forbindelse med salgsoplægget. Der kom en køber. Han tog ud til firmaet i Bø [REDACTED] hvor tingene så blev aftalt. Han ved ikke, om mødet i Bø [REDACTED] var før, han kontaktede advokat Albert Kusk. Han så udkastet til kontrakten, som blev sendt til advokat [REDACTED] pr. telefax den 17. oktober 2007, men han har ikke set det med de håndskrevne kommentarer. Med hensyn til konkurrenceklausulen i punkt 15.1, var det et ønske og et krav, at Karl skulle slettes. Det var Mona [REDACTED] der fremsatte det, ellers ville handlen ikke blive til noget. Han var med til mødet hos advokat Kusk. Klausulen blev drøftet under mødet. Køberne protesterede i fem minutter, men så accepterede de. Han husker ikke, om han, Mona og advokat Kusk drøftede den slettelse alene. Han havde ikke hørt om markedsføringsloven. Advokat [REDACTED] har i mange år været advokat for både Karl og Mona. Karl havde som sådan ingen funktion i M [REDACTED] Karl lavede mønstre og gradueringer. Det lavede han hjemme på bopælen i Su [REDACTED] Karl designede flyverdragterne, så systemerne kunne lave dem. Han har ikke diskuteret de spørgsmål, der fremgår af telefaxen af 11. februar 2008, med Mona og Karl. Mona og Karl deltog i møderne omkring [REDACTED] Han har i forbindelse med ankesagen haft møder med Mona og Karl og advokat Jepsen. De har også haft møde i sagen mod advokat [REDACTED] Der har været et møde i Su [REDACTED] og på hans kontor, hvor de drøftede retssagen i byretten. Der var snak om, hvordan udfaldet ville blive. [REDACTED] sagde, at den sag var kun en ekspeditionssag, så vinder vi. Det var ved et møde, hvor han, [REDACTED] og Karl og Mona var til stede.

Den 11. oktober 2007 var der møde i Bø [REDACTED] Han mener, at advokat [REDACTED] var med. Betingelserne blev aftalt. Købers advokat var ikke med. Karl og Mona ville sælge, fordi de var "kørt træt i det." De ville gerne træde fra og leve deres pensionisttilværelse. Det, der lå bag, at Karl og Mona ville sælge, var, at de ville ophøre med deres arbejdsliv. Det var også meldingen til advokat Kusk. I forhold til hans forklaring under byretssagen gengivet i dommen på side 24, var det sådan, at regnskabet gav underskud i 2007, men egenkapitalen var i hvert fald ikke negativ. Det var små beløb, Karl hævdede i firmaet. Han kan ikke sige noget om, hvordan det var i 2007. Han var med til at tælle varer op. Han korresponderede med købers revisor. Det var køber og sælger og deres revisor, der var med ved kontrol af varelageret. Han skrev brevet af 29. januar 2008, fordi både Kenn Jensen og Albert Kusk kontaktede ham. Det var ham, der skulle sørge for det. Han tror helt sikkert, at Mona og Karl er blevet orienteret. Han ved ikke, hvad han mener med, at der står, at han beder om at få bekræftet, at det "kun" er konkurrenceklausulen i købsaftalen af 30. oktober 2007, der er gældende.

Rene [REDACTED] har forklaret, at New M [REDACTED] A/S på købstidspunktet blev

ejet af ham og hans partner Jeanette. Udkastet til kontrakten blev lavet af hans advokat. Inden udkastet blev lavet, havde han, Jeanette, Mona og Hardy Bang været der. En fra hans revisor, Partnerrevision, var med. Han mener, [REDACTED] også var med, men han er ikke sikker. Sælger ville have, at Karl ikke skulle stå i konkurrenceklausulen i kontraktens punkt 15.1. De ville helst have, at Karl stod der for at være sikre på, at der ikke var nogen tvivl. Han kom til at kende lidt til Karls baggrund via hans interesse i at overtage firmaet, og en fra hans familie havde tidligere været ansat hos Karl. Albert Kusk sagde, at det i princippet var ligegyldigt, om Karl stod der, for når man er nært beslægtet, er man omfattet af konkurrenceklausulen, men selvfølgelig havde det været "stærkere", hvis han havde stået der. I forbindelse med ankesagen opfordrede advokat Jepsen til, at advokat [REDACTED] deltog i retsmæglingen. Albert Kusk var lidt svævende. Han husker ikke, hvad retsmægleren mente. Der var noget skriveri om nogle nye datoer. Det blev et led i aftalen, at han skulle have en part i en eventuel erstatning, som [REDACTED] skulle betale. Hvis det ikke lykkedes, kunne han selv overtage sagen. Han kender byretsdommen. Han har læst sin forklaring, som den er gengivet i dommen på side 18 - 20. På daværende tidspunkt regnede de med, at Mona og Karl ikke ville være på arbejdsmarkedet, efter de havde solgt virksomheden, men de fandt ud af, at de fortsatte, blandt andet ved at Babysam pludselig havde M [REDACTED] kampagnedragter til en rigtig god pris. Det var en landsdækkende kampagne, så det var svært at skjule.

Advokat Albert Kusk har forklaret, at han har udfærdiget kontraktsudkastet. Han var ikke med i det indledende møde på fabriksvej. Han blev kontaktet af købernes revisor, statsautoriseret revisor Kenn Jensen. Der lå et oplæg til salg af virksomheden. I det var der en pasus om, at Mona og Karl var ansat i virksomheden. Hans udkast blev udarbejdet efter det. Efter udkastet var sendt frem, blev der afholdt et møde den 22. oktober 2007, mandag eftermiddag kl. 15.30. Aftalen blev gennemgået punkt for punkt. Under gennemgangen kom ønsket om, at Karl ikke skulle være omfattet af konkurrenceklausulen, da han ikke var ansat i selskabet. De holdt lidt stædigt fast i, at Karl skulle være en del af kontraktoplægget, da der stod, at Karl havde udviklet modeller. Sælgeren strittede voldsomt imod, at Karl skulle stå der. Det var meget væsentligt for sælger, at han blev slettet. Det var psykologisk vigtigt for køberne, at Karl [REDACTED] var med i konkurrenceklausulen. Hans klient kendte til, at der havde været nogle overtrædelser i en forbindelse med en handel. Der blev holdt en pause, og i pausen sagde han til køberne, at selv om man fjernede Karl fra kontrakten, ville man ikke kunne drive konkurrerende virksomhed gennem ham. De sagde på mødet, at der var en loyalitetsforpligtigelse, også selvom hans navn ikke var nævnt i kontrakten. Man plejer positivt at skrive ind i kontrakter, hvis der skal drives konkurrerende virksomhed, eller hvis der er tale om ægtefæller. Advokat [REDACTED] bad ikke om at få præciseret, at Karl ikke skulle være omfattet af identifikation, eller at han ikke skulle være omfattet af markedsføringsloven § 19.

Der kørte to fogedsager. Den ene var om selskabets fabriksejendom i Bø [REDACTED] [REDACTED] Selv om man fra købers side lejede lokalerne, brugte sælger dem også. Køber skiftede koder, så sælger ikke kunne komme ind i lokalerne. Sælgerne startede fogedsagen, og det var lidt specielt, i og med at køberne var lejere. Sagen endte med, at fogeden slet ikke tog stilling, da køberne var fraflyttet lejemålet. Fogedsagen om gældsbrevene var endnu mere speciel. Det var svært at få svar fra rekvirentens side om, hvad man ville med den sag. Han mener, at fogedrettens afgørelse af 26. januar 2010 taler for sig selv. Man manglede simpelthen rekvirentens stillingtagen. Ved det sidste retsmøde mødte begge parter advokater op. Advokat [REDACTED] tilkendegav, at han var enig i, at der ikke var nogen sag, så længe det var uafklaret med konkurrenceklausulen, og han lovede at tilbagekalde fogedsagen. Der blev udtaget stævning, da hans klienter mente, at sælgerne drev konkurrerende virksomhed. For hans klienter fyldte sagen rigtig meget. Han udfærdigede en stævning på 20 sider. Det var lidt specielt, at de fik et svarskrift tilbage, hvor modparten ikke forholdt sig til deres opfordringer, og sagen blev ikke skåret til. Hans tanke var, at sagen blev ført som en straffesag, hvor han blev opfattet som anklagemyndigheden. Han synes også, at processkrifterne taler for sig selv. De var meget korte, f.eks. duplikken af 22. december 2010, og processkriftet af 26. april 2011, hvor han havde forventet, at der var kommet modargumenter, så sagen blev skåret til. Her blev det fra sagsøgtens side tilkendegivet, at der ikke var behov for yderligere. Sagen blev anket, og der blev herefter holdt en retsmægling. Parterne kunne ikke nå til enighed om forlig på dagen, men man ville forespørge advokat [REDACTED] [REDACTED] forsikringsselskab, om de ville deltage med et beløb. Baggrunden for det var, at der i forbindelse med ankesagen var fremlagt en korrespondance, der havde været om konkurrenceklausulen, og på baggrund af den kunne det ikke udelukkes, at der var et ansvar. Retsmæglingen blev udsat. Retsmægleren opfordrede til, at man forsøgte at inddrage forsikringsselskabet. Retsmægleren så det "at dele rovet" som en mulighed for at løse sagen.

Punkt 15.3 i udkastet blev aftalt, fordi der var et voldsomt stort færdigvarelager. Det var parterne selv og revisorerne, der mødtes på Fabriksvej om prisfastsættelsen af varelageret. Der var i udkastet pris på nogle dele af varelageret. Ingen del af punkt 15.3 blev slettet. Køberne insisterede på, at punkt 15.3 blev stående. Det var afgørende for dem, at der ikke blev streget i punktet. Det fremgår af den endelige kontrakt, hvor der står, at de pågældende færdigvarer ikke må sælges til den overtagne virksomheds kunder. I forbindelse med byretssagen kunne de ikke få verificeret, hvem der var solgt til. Der var nogle forhold, man kunne have afværget. I byretssagen var der også en retsmægling. Det var fremme i sagen, at salg til Baby Sam var faktureret til samme adresse, men sådan at den enkelte butik var angivet på fakturaerne. Han mente, han havde en fornuftig sag. Modpartens forklaringer fremstod usammenhængende. Allongen var baseret på, at en stor del af varelageret og metervarerne blev i sælgers varetægt. Den svaghed, han så i byretssagen fra hans side, var, at der kun var sat 200.000 kr. af til goodwill. Han var nervøs

for, at det ville blive gjort gældende, at der ikke var sammenhæng mellem den lave goodwill værdi og konkurrenceklausulen. Varelagerprisen blev reduceret nominelt, på grund af den optælling der fandt sted, hvor en stor del var ældre varer. Han husker det sådan, at René ikke ville have en stor mængde gamle varer.

Advokat [REDACTED] har supplerende forklaret, at det er rigtigt, at han har fået korrespondancen vedrørende retsmæglingen. Han var ikke med til mødet i Bd [REDACTED] den 11. oktober 2007.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i påstandsdokumentet anført følgende til støtte for sine påstande:

"ANBRINGENDER

At sagsøgte som følge af manglende og forkert rådgivning af sagsøger er erstatningsansvarlig, herunder,

At sagsøger har lidt et tab svarende til påstandsbeløbet,

At sagsøgte på trods af opfordring ikke protesterede mod forliget størrelsesmæssigt,

At sagsøgers tab er opstået som en direkte følge af sagsøgtes manglende og forkerte rådgivning,

At sagsøgte ikke har rådgivet sagsøger om indholdet af konkurrence- og kundeklausulen til trods for sagsøgtes positive viden om, at sagsøger ved at gennemføre de påtænkte handlinger ville være på vej til at overtræde klausulen,

At sagsøger slet ikke ville have afhændet sin virksomhed under de vilkår, som det er sket, hvis sagsøgte havde formået at rådgive sagsøger, således at sagsøger havde forstået vilkårene,

At sagsøgte trods åbenlys mulighed herfor, har undladt at føre bevis for, at der ikke er sket plagiat af back-up bånd / EDB-anlæg fra sagsøgers side i forbindelse med sagsøgers afhændelse af virksomheden,

At sagsøgte ikke har forespurgt sagsøger, om denne havde retshjælpsforsikring,

At sagsøgte ikke har haft forberedende møde med sagsøgers revisor inden hovedforhandling af retssagen, selv om revisoren var et centralt vidne i byretssagen,

At sagsøgtes rådgivning på baggrund af telefax-meddelelse af 11. februar 2008 fremlagt som sagens **bilag 8** har været uklar og tvetydig,

At sagsøgtes rådgivning ved skrivelse af 12. februar 2008 fremlagt som sagens **bilag 9** har efterladt sagsøgers hovedaktionær samt hovedaktionærens ægtefælle med et uklart og ikke fyldestgørende beskrivelse af deres situation,

At skrivelse af 16. november 2011 fremlagt som sagens **bilag 10** bestyrker opfattelsen af, at der ikke er givet en retvisende og fyldestgørende rådgivning,

At sagsøgte ikke har rådgivet sagsøger om de markedsføringsretlige problemstillinger, som de indeholdte spørgsmål i telefax-meddelelse af 11. februar 2008 fremlagt som sagens **bilag 8** aktualiserer, særligt i forhold til markedsføringslovens §§ 1 og 19,

At sagsøgte ikke har rådgivet om muligheden for identifikation mellem sagsøger og dennes hovedaktionær på den ene side og hovedaktionærens ægtefælle Karl [REDACTED] samt ansatte og agent på den anden side. Sagsøgte havde positiv viden om ægtefællernes fælles drift af virksomheden,

At sagsøgtes rådgivning på baggrund af byretsdommen har vist sig at være forkert og tabsgivende for sagsøger,

At det rejste erstatningskrav ikke er forældet henset til, at sagsøger først er blevet bekendt med kravet fra domsafsigelse d. 17. oktober 2011,

At sagsøger er søgsmålsberettiget for det fulde krav henset til, at sagsøger, selskabet [REDACTED] A/S, har betalt det fulde forligsbeløb,

At der er sket en løbende drøftelse med sagsøger af salgsbestræbelserne, hvorfor sagsøger har været vidende om hele begivenhedsforløbet,

At sagsøgtes manglende underretning til sagsøger om, at sagsøgte kunne have et ansvar overfor sagsøger, hvis retssagen tabes, i sig selv er en ansvarspådragende undladelse,

At sagsøgtes dispositioner i 2010 ikke stemmer overens med sagsøgtes syn på sagen nu. Her særligt henset til, at byretsdommen afsagt d. 17. oktober 2011 ankes. Sagsøgte forsøgte ikke en forligsmæssig løsning af sagen,

At sagsøgte ikke har rådgivet om konsekvenserne/de manglende konsekvenser ved, at Karl [REDACTED] blev fjernet fra konkurrenceklausulens udformning,

At sagsøgte endvidere ikke rådgav om muligheden for identifika-

tion,

At sagsøger, dennes direktør og ægtefællen til direktøren ikke har været vidende om sagsøgtes eventuelle ansvar før afsigelse af byretsdommen d. 17. oktober 2011. Sagsøgers krav er således ikke forældet henset til sagsanlæg i december 2012,

At sagsøgte ikke har fået det tydeligt frem, hvorfor EDB leverandøren ved en fejl kontaktede køberen af sagsøgers virksomhed,

At sagsøgte ikke har ført eller forsøgt at føre tiltrækkeligt bevis for, at der i forhold til BabySam var tale om én kunde og ikke adskillige,

At sagsøgte således kunne have ført bevis for, at der var sket én overtrædelse ved salg til én virksomhed og ikke 37 salg til 33 forskellige virksomheder, som sagsøger rent faktisk blev dømt for i relation til BabySam.

....."

Sagsøgte har i påstandsdokumentet anført følgende til støtte for sine påstande:

"Det bestrides overordnet, at sagsøgte har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med sin rådgivning af [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] i 2008 vedrørende konkurrenceforhold mv., ligesom det bestrides, at sagsøger har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelse af retssagen anlagt af M [REDACTED] ApS, samt at sagsøger som følge af sagsøgtes rådgivning har lidt noget tab.

A. Rådgivning om konkurrenceforhold

Det bestrides, at sagsøgte har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med rådgivning om konkurrenceforhold.

Virksomhedsoverdragelsesaftalen indeholdt, som det er helt sædvanligt, en konkurrenceklausul, der tjente til at sikre, at køberne fik mulighed for at gøre gavn af investeringen i den sælgende virksomhed, herunder dennes goodwill.

Som det fremgår af den afsagte dom, er det her lagt til grund, at sagsøgers ægtefælle og dennes selskab systematisk og illoyalt har søgt at tiltage sig den solgte goodwill, herunder i forbindelse med salg af den solgte virksomheds produkter (restlageret) til den solgte virksomheds kunder.

Sagsøgtes rådgivning om konkurrenceforhold i brev af 12. februar 2008 er retvisende, og det må have fremstået som indlysende for sagsøger og dennes ægtefælle, at salg som gennemført var i strid med både kontraktens konkurrenceklausul og forudsætninger samt alminde-

lige konkurrenceretlige regler og principper.

De rejste spørgsmål er i udgangspunktet besvaret korrekt, men sagsøgers direktør og dennes ægtefælle har, efter de forhold der kom frem i forbindelse med byretssagens behandling, anvendt svaret som et alibi på en bevidst, systematisk og omfattende omgåelse af konkurrenceklausulen i forbindelse med, at de - imod tidligere tilkendegivelser - fortsatte deres virksomhed indenfor branchen.

Disse forhold kom først frem under retssagen anlagt af køber af virksomheden, og sagsøgte havde i forbindelse med sit svar af 11. februar 2008 tilkendegivet, at en fremgangsmåde som den valgte ville indebære en omgåelse af konkurrenceklausulen og ordvalget i besvarelsen *"vil der blive indledt en retssag"* er på ingen måde udtryk for, at en sådan ville kunne imødeses med sindsro.

For så vidt angår de andre besvarelser bemærkes, at disse ikke har været aktuelle, heller ikke spørgsmålet vedrørende lagersalg, hvortil bemærkes, at byretten dømmer for overtrædelse af konkurrenceklausulen med henvisning til, at man uretmæssigt skulle have tilegnet sig den solgte virksomheds kundelister og målrettet markedsføringen af lagersalget mod disse.

Det bemærkes i den relation, at det netop er salget til tidligere kunder, Retten i Herning støtter domfældelsen af 17. oktober 2011 (bilag 6) på, og dommen fastslår således ikke, at Karl [REDACTED] ikke må drive konkurrerende virksomhed med produktion og salg af børnetøj til egne kunder, hvilket kunne ske alene med de begrænsninger, der følger af almindelige konkurrenceretlige regler.

Det bestrides, at sagsøger under et møde den 1. september 2008 skulle have givet udtryk for, at sagsøger og dennes ægtefælle uden krænkelser af M [REDACTED] ApS' rettigheder skulle agere således, som det blev lagt til grund i dom afsagt af Retten i Herning den 17. oktober 2011 (bilag 6).

Sagsøgte tilkendegav således under dette møde, at der ikke var grundlag for at problematisere et salg af restvarelageret til Karl [REDACTED] når dette blot ikke blev videresolgt til den kundekreds, der var solgt til M [REDACTED] ApS.

Det har ikke i tilslutning til rådgivningens gennemførelse og tiden herefter været kendeligt for sagsøgte, at sagsøgers ægtefælle systematisk og illoyalt søgte at sætte sig på sagsøgers gamle kundekreds, og sagsøger kan rimeligvis ikke antages at have været ubekendt med ægtefællens ageren. Sagsøgte har ikke som påstået efterfølgende og løbende rådgivet om spørgsmålet.

Det må forekomme indlysende, at salget af virksomheden som det mindste var knyttet til den typeforudsætning, der ligger i fastsættelse af købesummen for goodwill; en forudsætning om konkurrence-

begrænsning, hvortil bemærkes, at der ikke er grund til at tro, at virksomheden overhovedet ville have været salgbar, hvis der havde været kendskab til sagsøgers og dennes ægtefælles efterfølgende udøvelse af konkurrerende virksomhed med den gamle kundekreds som målgruppe.

Det gøres subsidiært gældende, at eventuelt erstatningskrav, der kan relateres til sagsøgtes rådgivning om konkurrenceforhold i 2008, ved sagens anlæg den 7. december 2012 var forældet efter forældelseslovens § 3, jf. § 2, stk. 4, idet der var hengået mere end 3 år fra rådgivningens gennemførelse, til forældelsesfristen afbrydes ved sagsanlæg.

Det bestrides, at der er grundlag for at udskyde forældelsesfristens starttidspunkt til et tidspunkt, der ligger senere end den 28. august 2008, hvor M[redacted] ApS gør gældende, at der er handlet i strid med aftalekompleksets konkurrenceretlige forudsætninger.

Sagsøger har i mere end 3 år forud for sagsanlægget været bekendt med de faktiske omstændigheder, der nu anføres som begrundelse for et ansvar for sagsøgte, og der er efter praksis ikke suspension efter forældelseslovens § 3, stk. 2 med henvisning til retsvildfarelse.

B. Ansvar i forbindelse med bistand under retssagen

Det bestrides, at sagsøgte har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med sin bistand ved gennemførelse af denne retssag.

Indsigelserne mod de rejste krav var som udgangspunkt baseret på de oplysninger, sagsøgte modtog fra sagsøger og dennes ægtefælle, og det kan ikke klandres ham, at retten ikke har fundet sagsøgers forklaring tilstrækkelig troværdig.

Hertil kommer overordnet, at eventuelle fejl i forbindelse med sagsførelsen, herunder oplysningen af sagen, kunne have været redresseret i forbindelse med en ankebehandling, naturligvis forudsat, at faktum, som anført af sagsøger og dennes ægtefælle, ville kunne give grundlag for en frifindelse.

Det bestrides, at sagsøgte skulle have begået fejl med relation til aktivering af retshjælpsforsikring, hvortil bemærkes, at sagsøger i replikken har anerkendt, at sagen ikke har været omfattet af sagsøgers retshjælpsforsikring.

Det bestrides, at der er udvist fejl i forbindelse med tilrettelæggelse af bevisførelsen. Sagsøgte, der havde afholdt 4 afklarende møder med revisor, måtte kunne have en berettiget forventning om, at denne ville kunne afgive en retvisende forklaring, og når han tilsyneladende har udtalt sig lidt famlende i retten, beror dette antageligt på et forsøg på varetagelse af kunderelationen i balance med almindelige regler for god revisorskik.

For så vidt angår inddragelse af EDB-sagkundskab i forbindelse med M[REDACTED] ApS' påstand om plagiering af kundekartotek, bemærkes, at dommen mod sagsøger ikke forholder sig til spørgsmål om muligheden for elektronisk kopiering, men i overensstemmelse med sagsøger Mona [REDACTED] egen forklaring lægger til grund, at kundekartoteket helt eller delvist har været rekonstrueret og efterfølgende anvendt i forbindelse med udøvelse af konkurrerende virksomhed over for den solgte virksomheds kundekreds.

Det bestrides, at der skulle være udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med skriftvekslingen, og der ses ikke at være rejst indsigelser mod den dér gennemførte argumentation, hvortil bemærkes, at sagsøgte på sagsøgernes vegne havde bestridt, at der var grundlag for at betragte BabySams forretninger som enkeltstående kunder - også uagtet, at disse var organiseret som selvstændige juridiske personer.

Det bestrides, at sagsøgte skulle have fejlbehandlet de to omtalte fogsdsager, og at sagsøger har lidt noget tab som følge heraf.

C. Størrelsen af det rejste krav bestrides som udokumenteret

Det bestrides, at sagsøger har lidt noget tab.

Som anført har salget af virksomheden været knyttet til den typeforudsætning, at sagsøgerne hverken direkte eller indirekte udøvede konkurrerende virksomhed. Mona [REDACTED] ægtefælle udøvede bevidst en sådan virksomhed, og såfremt dette havde været kendeligt for køberne forud for handlens indgåelse, må det som det mindste antages, at købesummen for virksomheden ville have været reduceret med et beløb, der væsentligt oversteg det nu indtalte erstatningskrav.

I det omfang, sagsøgernes opfattelse af faktum er retvisende, må det antages, at en dom i ankeinstansen ville have ført til frifindelse af sagsøgerne, og det indgåede forlig må ses som udtryk for en vurdering af mulighederne for, at landsretten ville lægge en sådan fremstilling til grund.

I det omfang, et sådant faktum ikke vil kunne dokumenteres, er sagsøgerne dømt med rette og har således heller ikke hér lidt noget tab.

For så vidt angår sagsøgernes forligsforhandlinger bemærkes, at sagsøgte ikke blev bedt om og ikke havde haft mulighed for at forholde sig til rimeligheden af det indgåede forlig, men i det omfang sagsøgernes standpunkt holder vand, burde en ankesag have ført til frifindelse, også selvom byretsdommen var afsagt af et tre-dommer panel

Det bemærkes, at kravet mod sagsøgte nu, jf. forligsaftalen (bilag 12), er rejst i både købers og sælgers interesse, idet man tilsyneladende har aftalt "at dele i porten".

.....

D. Advokathonoraret

Sagsøger har ikke betalt sagsøgtes honorar, jf. dennes brev til sagsøger af v16. november 2011.

Det gøres gældende, at sagsøger er forpligtet til at betale dette honorar.
....."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse med det, der er anført i påstandsdokumenterne.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende sagsøgtes rådgivning om konkurrenceforhold:

██████████ A/S og Mona ██████████ blev ved dommen af den 17. oktober 2011 identificeret med Mona ██████████ ægtefælle Karl ██████████ og dennes personlige firma K██████████s, og blev dømt for overtrædelse af konkurrenceklausulen i overdragelsesaftalens punkt 16, for en række salg af varelager fra ██████████ A/S, som var solgt til tidligere kunder. For at der kan pålægges sagsøgte erstatningsansvar for den konventionalbod, ██████████ A/S og Mona ██████████ er idømt for disse salg, finder retten, at det skal bevises, at advokat ██████████ har undladt at give rådgivning, han som advokat i situationen burde have givet, eller at han har rådgivet på en sådan måde, at de salg af varelager, der er foretaget til tidligere kunder, er sket i berettiget forventning på grundlag af advokat ██████████ rådgivning, om at de ikke ville indebære overtrædelser.

Efter oplysningerne om Karl ██████████ tilknytning til det tidligere M██████████ A/S, nu ██████████ A/S, lægges det til grund, at virksomheden har været et fælles projekt for Mona og Karl ██████████ selv om det kun var Mona ██████████ der stod som ejer af aktierne i selskabet og hende, der i det daglige kom på virksomheden. På baggrund af oplysningerne om det arbejde, advokat ██████████ gennem årene har udført for M██████████ A/S og Mona og Karl ██████████ lægges det til grund, at advokat ██████████ har været bekendt med, at ægtefællerne i realiteten var fælles om driften af virksomheden.

Advokat ██████████ blev inddraget i overdragelsen den 17. oktober 2007, hvor han modtog det udkast, der var udfærdiget af køberens advokat, med notater påført af Mona ██████████ og han deltog i det efterfølgende møde hos advokat Albert Kusk, der repræsenterede køberen, hvor overdragelsesaftalen blev gennemgået.

Efter de samstemmende forklaringer lægges det til grund, at Mona ██████████

ard gav udtryk for, at hun ville afhænde virksomheden, fordi hun ville ophøre med at drive virksomhed, og at hun og ægtefællen Karl [REDACTED] ville "nyde deres otium". Under hensyn hertil og når henses til, at Mona [REDACTED] først i forbindelse med, at køberen ikke ville overtage varelager i det omfang, der var forventet, ved telefaks af 11. februar 2008 rejste spørgsmål om videresalg af overtaget varelager, finder retten - selv om advokat [REDACTED] havde kendt Mona og Karl [REDACTED] gennem flere år og uanset ønsket om, at ægtefællen Karl [REDACTED] blev slettet af konkurrenceklausulen - herefter, at der ikke i forbindelse med indgåelse af overdragelsesaftalen har været en sådan anledning for advokat [REDACTED] til af egen drift nærmere at redegøre for muligheden for identifikation og markedsføringslovens regler, at han ved ikke at have gjort dette, bliver erstatningsansvarlig for den konventionalbod, [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] har måttet betale.

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at advokat [REDACTED] ikke havde været inddraget i de drøftelser, der var foregået i forlængelse af den uenighed, der opstod om overtagelsen af varelageret, men at han først blev orienteret herom ved modtagelsen af kopien af brevet af 23. januar 2018 til revisor Hardy Bang, og at han ikke har set allongen, inden han blev kontaktet af Mona [REDACTED] på vegne af [REDACTED] A/S ved telefaks af den 11. februar 2008, hvor han blev stillet spørgsmål om salg af varelageret. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at den rådgivning, advokat [REDACTED] har givet om salg af varelager fra [REDACTED] A/S, er sket ved besvarelsen af spørgsmålene i brevet af den 12. februar 2008, og at han ikke har rådgivet yderligere herom.

Efter en samlet vurdering af Karl [REDACTED] forklaring om baggrunden for, at Mona [REDACTED] fremsendte telefaks af 11. februar 2008 med de spørgsmål, som de i fællesskab havde stillet til advokat [REDACTED] og efter indholdet af spørgsmålene, der havde fokus på salg af varelageret fra personer med en tæt relation til Mona [REDACTED] eller [REDACTED] A/S sammenholdt med Mona [REDACTED] forklaring under byretssagen, lægges det til grund, at både Mona og Karl [REDACTED] har været klar over, at det var problematisk i forhold til den konkurrenceklausul, som Mona [REDACTED] og [REDACTED] A/S havde påtaget sig i forbindelse med overdragelsen, såfremt Karl [REDACTED] videresolgte varelager, som [REDACTED] A/S havde måttet beholde i forbindelse med overdragelsen, til tidligere kunder. Under hensyn hertil sammenholdt med, at advokat [REDACTED] i sit brev af 12. februar 2008 har svaret, at der ville blive indledt en retssag om omgåelse af konkurrenceklausulen, i den situation hvor Karl [REDACTED] købte varelageret direkte af [REDACTED] A/S, finder retten, at hverken Mona eller Karl [REDACTED] på baggrund af advokat [REDACTED] rådgivning har været berettiget til at gå ud fra, at der kunne ske salg af varelager, som hidrørte fra [REDACTED] A/S, fra Karl [REDACTED] firma K's til [REDACTED] A/S' tidligere kunder.

Efter en samlet vurdering af Mona og Karl [REDACTED] forklaringer og dommens præmisser, herunder at der har været tale om systematiske og omfat-

tende overtrædelser af klausulen, findes der ikke for så vidt angår salget gennem den tidligere agent for M[REDACTED] Erik [REDACTED] tilstrækkeligt grundlag for erstatningsansvar for rådgivningen.

Efter dommens præmisser er der dømt for en overtrædelse af konkurrenceklausulen, ved at der i [REDACTED] A/S' regi pr. mail er reklameret for salg af børnetøj til private kunder ifølge det kundekartotek, der blev overdraget til køberen. Det er i dommen lagt til grund, at [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] har været i besiddelse af eller helt eller delvist har rekonstrueret kundekartoteket. Mona [REDACTED] har under byretssagen bekræftet, at [REDACTED] A/S solgte "The Tw[REDACTED]" børnetøj, via sin hjemmeside, og der er ved dommen desuden dømt for en overtrædelse af konkurrenceklausulen ved, at [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] indenfor den af klausulen omfattede periode i hvert fald via internettet har reklameret for og solgt "The Tw[REDACTED]", der er karakteriseret som et konkurrerende produkt. Da disse forhold findes direkte omfattet af konkurrenceklausulen, og da advokat [REDACTED] ikke findes at have rådgivet om sådanne salg, er der heller ikke her grundlag for erstatningsansvar.

Da advokat [REDACTED] herefter frifindes for ansvar for rådgivningen, tages der ikke stilling til, hvorvidt et eventuelt krav på dette grundlag ville være forældet.

Vedrørende retssagen:

[REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] blev ved dommen af den 17. oktober 2011 dømt til solidarisk at betale køberen en konventionalbod på i alt 5.096.290 kr. Herfra blev fradraget 1.038.357,80 kr., som køberen skulle betale som en del af købesummen, hvorefter der skulle betales 4.057.932,20 kr. med procesrente fra den 29. juni 2010 og sagsomkostninger 247.700 kr.

Advokat [REDACTED] ankede på vegne af [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] dommen til landsretten, da han erfarede, at [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] mente, at han var erstatningsansvarlig.

[REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] og køberen indgik i forbindelse med retsmægling under ankesagens forberedelse forlig den 27. juni 2012. Forliget indebar, at [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] kom til at betale 2.038.357,80 kr. til køberen.

Efter oplysningerne om korrespondancen mellem sagsøgerens advokat og advokat [REDACTED] har advokat [REDACTED] og hans forsikringsselskab været bekendt med retsmæglingen og køberens forligsforslag, forud for forliget blev indgået. Advokat [REDACTED] havde anmeldt sagen til sit forsikringsselskab som en mulig ansvarsskade, og advokat [REDACTED] har ved mail af den 27. marts 2012 meddelt sagsøgerens advokat, at forsikringsselskabet ikke ville deltage i forligsforhandlinger. Forsikringsselskabet

har endvidere ved skrivelse af den 19. juni 2012 meddelt sagsøgerens advokat, at selskabet mente, kravet var forældet, og derfor ikke havde vurderet, om der var handlet ansvarspådragende, eller om der var anledning til at gøre indsigelse mod forligsbeløbet.

Selv om både advokat [REDACTED] og forsikringsselskabet har været opfordret dertil, har ingen af dem deltaget i forligsforhandlingerne mellem [REDACTED] A/S og Mona [REDACTED] og køberen, og ingen af dem har herved eller ved andre tilkendegivelser accepteret forligsbeløbet som det beløb, et tab kunne opgøres til. Det er derfor ikke alene ved forliget godtgjort, at sagsøgeren har lidt et tab svarende til forligsbeløbet.

Det findes ikke at have haft afgørende indflydelse på udfaldet af dommen, at det ikke under sagen blev dokumenteret, at EDB leverandørens fejlagtige henvendelse var begrundet i, at Karl [REDACTED] skulle have et nyt EDB-anlæg, og dette findes i øvrigt at være et forhold, der kunne være redresseret under en ankesag.

Det lægges endvidere til grund, at der også for så vidt angår de øvrige forhold, som sagsøgeren har anført som ansvarspådragende i forbindelse med førelsen af retssagen, kunne være fremført yderligere oplysninger ved en ankesag, og det er ikke ved gennemførelse af en ankesag fastslået, at sagsøgeren på trods af det har lidt et tab som følge af disse forhold. Sagsøgte frifindes derfor allerede af denne grund for at være erstatningsansvarlig for forhold vedrørende førelse af retssagen.

Vedrørende sagsøgtes selvstændige påstand:

Sagsøgtes selvstændige påstand vedrører krav på honorar for arbejde udført for sagsøgeren. Det udførte arbejde er beskrevet i sagsøgtes opgørelse i skrivelser af den 16. november 2011 og arbejdet omfatter blandt andet arbejdet med retssagen, hvor der er afsagt dom den 17. oktober 2011. Der er ved dommen dømt for 37 overtrædelser af konkurrenceklausulen i forhold til Babysam, men det lægges til grund, at der ikke ville være dømt for dette antal overtrædelser, såfremt en udskrift fra Erhvervs- og selskabsstyrelsen vedrørende Babysam var indgået som bevis i sagen. Advokat [REDACTED] har forklaret, at han skønnede, at det ikke var nødvendigt at fremlægge udskriften i byretten. Når henses til, at der var påstand om 37 overtrædelser og under hensyn til værdien heraf, finder retten, at den burde have været inddraget som bevis i sagen. Det lægges til grund, at dette var et forhold, der kunne have været redresseret under en ankebehandling, og forholdet kan derfor som ovenfor anført ikke begrunde erstatning, men en salærnedsættelse, der skønsmæssigt fastsættes til 40.000 kr. med tillæg af moms. Efter det oplyste om omfanget af arbejdet og de værdier, der har været involveret, findes der ikke grundlag for yderligere nedsættelse af det krævede honorar.

Sagsøgtes selvstændige påstand tages derfor til følge med 237.500 kr. med

procesrenter som påstået.

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald skal sagsøgeren betale sagsomkostninger til sagsøgte med 116.000 kr. Heraf udgør 6.000 kr. beløb til dækning af sagsøgtes udgift til retsafgift for den selvstændige påstand i forhold til det beløb, sagsøgte har fået medhold for. 110.000 kr. er til sagsøgtes udgift til advokatbistand. Beløbet indeholder ikke moms, da sagsøgte er momsregistreret. Retten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens samlede værdi og forløbet af sagen, idet retten for så vidt angår sagsøgtes selvstændige påstand har lagt vægt på den sammenhæng, der er med de tvister, der er forbundet med sagsøgerens påstand.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Advokatfirmaet [REDACTED] advokat [REDACTED]
[REDACTED] frifindes for sagsøgerens, [REDACTED] A/S', påstand.

Sagsøgeren [REDACTED] A/S, skal inden 14 dage til sagsøgte, Advokatfirmaet [REDACTED] Advokat [REDACTED] betale 237.500 kr. med procesrente fra den 16. december 2011 og sagsomkostninger med 116.000 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

Charlotte Schrøder
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Herning, den 30. september 2014.

Jane Hvam, kontorfuldmægtig